

juridiske dommere med al den ekspertise, de besidder i arbejdsretlige spørgsmål, bevares som den tredje og udslagsgivende part i de spørgsmål, Arbejdsretten efter loven kan tage stilling til.

Hertil kommer, at arbejdsmarkedets parter er enige om at beholde de juridiske dommere, nu udpeget af arbejdsministeren. Det er almindeligvis sådan, at når parterne på arbejdsmarkedet kommer med en enig indstilling til Folketinget, og det er på baggrund af udvalgsarbejdet i forbindelse med lovforslag nr. L 14 tilfældet her, respekterer Folketinget en sådan indstilling. Det sker i en række sager. I denne samling kan jeg nævne forligsmndsloven og gennemførelsen af arbejdstidsdirektivet.

Da vi er imod Enhedslistens forslag, skal jeg ikke gå yderligere i detaljer, men blot fremhæve en enkelt ting, som også fremgår af forslaget. Det er sådan, at i det omfang, lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer er enige om at afgøre spørgsmål, der ellers hører under Arbejdsretten, ved voldgift, kan de gøre det. Større frihed kan man vist ikke få.

Det Radikale Venstre må afvise forslaget.

Jeg glemte til indledning at sige, at det naturligvis skulle have været fru Vibeke Peschardt, der stod her; men da hun ikke har mulighed for at være til stede i dag, har jeg lovet at sige det, jeg netop har sagt.

Tom Behnke (FP):

Enhedslistens forslag går som nævnt ud på, at Arbejdsretten skal nedlægges, og at behandlingen af faglige stridigheder overlades til voldgiftsafgørelser.

Voldgiftsafgørelser finder jo sted allerede i dag og vil også kunne benyttes i videre omfang, end det sker i dag, hvis ellers parterne er enige om at gøre det. Det er i virkeligheden et princip, som vi i Fremskridtspartiet støtter meget, et godt liberalt synspunkt om, at man på de områder, hvor det kan lade sig gøre, nærmest skal privatisere domstolene. Og det, Enhedslisten rent faktisk foreslår, er at privatisere domstolene.

Det er lidt overraskende, at Enhedslisten stiller et sådant forslag, og endnu har vi ikke helt gennemskuet, hvorfor Enhedslisten gør det; men det kan jo være, det kommer for dagen på et tidspunkt. Der er sikkert en skjult dagsorden længere nede. Men princippet synes vi i Fremskridtspartiet egentlig lyder ganske tiltalende.

Spørgsmålet er så bare, om det er den vej, man skal gå, om det er hensigtsmæssigt at gøre det – og i virkeligheden om vi er klar til at gøre det, eller om spørgsmålet ikke kræver en langt grundigere bearbejdning, hvis vi skal gå i den retning. Sagen er jo, at ifølge det, som bliver foreslået af Enhedslisten i beslutningsforslaget, vil de skitserede voldgiftsafgørelser alt andet lige komme til at kaste parterne direkte i armene på de faglige organisationer. Det er sådan set det, der er lagt op til, og så må vi sige i Fremskridtspartiet, at det tager vi selvfølgelig afstand fra.

Det er meget, meget væsentligt for Fremskridtspartiet, at vi hele tiden sørger for, at også de ikkeorganiserede er beskyttede og har deres rettigheder. Det er ikke kun dem, der er organiserede, der skal have rettigheder. Det skal gælde for alle, for ellers kommer vi i en situation, hvor de fleste vil være langt mere tvunget til at være medlem af en faglig organisation, end de er i forvejen.

Bare for at tage et eksempel fra Enhedslistens forslag står der i et af punkterne, at en af de sagstyper, der skal behandles, er lovligheden af anvendelsen af kollektive kampskridt til støtte for krav om overenskomst på områder, hvor der ikke er indgået kollektiv overenskomst. Det er altså sådan noget, man skal tage stilling til, og det er noget, der virkelig skurrer i ørerne på en Fremskridtsmand. Det er jo at hænge en rød klud op foran os, og man ved ganske godt i både Enhedslisten og andre partier, at det selvfølgelig er noget af det, vi kæmper allerhårdst imod. Vi er stærke modstandere af, at man på den måde kan tvinge såvel virksomheder som lønmodtagere til at indgå en overenskomst, endda en kollektiv overenskomst. Det er noget af det mest forfærdelige, man overhovedet kan tvinges til, og så må vi sige, at det liberale i hvert fald er gået fløjten.

Når man kender Enhedslistens synspunkter i øvrigt vedrørende konflikter på arbejdsmarkedet, kan man også blive noget nervøs ved forslaget, for hvad er det egentlig, Enhedslisten ønsker at opnå? Vi ved jo, at Enhedslisten er store tilhængere af, at der bliver konfliktet. Jo mere der kan blive konfliktet, jo bedre. Jo flere arbejdsgivere man kan få generet, jo bedre, om det så skal koste virksomhederne livet, så virksomhederne bliver nødt til at lukke og en masse mennesker bliver arbejdsløse. Det gør ikke noget, bare der bliver konfliktet, for virksomhederne skal ikke tro, at de er noget. Det er egent-